

løn af 1,500 Kr. eller derunder, saa synes jeg dog, at man maa sige, at Kommissionen væsentligt har ramt det rigtige.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) udtalte sig om Statsbanetaksterne. Han var, da han første Gang havde Ordet, mod den Forhøjelse af Taksterne, der var foreslaaet. Han vilde, synes jeg, nu overhovedet ikke gaa med til nogen Forhøjelse af Statsbanetaksterne, og han paaberaabte sig, at da vi sidst forhandlede Taksterne, havde han foreslaaet, at man skulde gaa endnu højere, end man den Gang vilde, end der den Gang var foreslaaet fra den daværende Trafikministers Side, og end jeg bl. a. var med til at anbefale. Han bebrejdede mig, at jeg ikke den Gang havde støttet hans Forslag, og han brugte det som et Motiv til, at han ikke nu vilde støtte mit.

Det, synes jeg, er et underligt Ræsonnement. Hvis vi ere enige i Udgangspunktet — og jeg kan ikke forstaa andet, end at vi ere enige i Udgangspunktet, som er dette, at Statsbanerne bør give en rimelig Rente — saa maa han give mig Ret i, at den Forhøjelse, vi vedtog den Gang, viste sig med de Udgifter, vi da havde, at paa Maalet, nemlig at naa op til ca. 3¹/₂ Pct. Forrentning af Statsbanernes Kapital. Altsaa, naar vi nu se tilbage, maa han indrømme, at vi den Gang omtrent naaede det rigtige. Det var naturligvis ikke let den Gang at sige, om den Tiendedel Øre, han vilde have mere paa Grundtaksten pr. Kilometer for 3die og 2den Klasse, skulde have været med eller ej, men nu bag efter, da vi have Erfaring derfor, synes jeg, at det ærede Medlem maa indrømme mig, at den daværende Trafikminister havde Ret, og at vi, som støttede ham, havde Ret. Nu er Forholdet det, at der vil blive paaført Statsbanerne meget store ny Udgifter, saa store, at det ærede Medlem ikke tør driste sig til den Paastand, at man med disse Udgifter og med de nuværende Takster kan bevare Forrentningen. Nu synes der mig at være Grund til at gaa til en yderligere Forhøjelse, omtrent til det samme Beløb, som det ærede Medlem da vilde have, og naar det ærede Medlem allerede den Gang, da det ikke var saa nødvendigt, vilde have mere ind af Statsbanerne, er det mig ærlig talt ubegribeligt, at han i dette Øjeblik ikke ogsaa vil det. Hvis han vil sige: Ja, men jeg holder ikke af, at man tager det paa det og det Punkt, jeg vilde hellere, at man tog Millioner paa andre Punkter, paa andre Steder paa Statsbanetaksterne end de, som ere fore-

slaaede, saa er det for det første jo noget, som det ærede Medlem maa forhandle med den højtærede Trafikminister om, og for det andet er jeg vis paa, at den højtærede Trafikminister vil svare, at det kan vi jo tales ved om.

Saa har jeg et Par Ord at sige til det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), men der er saa meget mere Grund til at gøre dem korte, som det ærede Medlem ikke er til Stede. Det ærede Medlem talte blandt meget andet ogsaa om Lønningslovene og mente det rigtigt at gøre en Række Betragtninger gældende, som ingenlunde ere mig fremmede. Det ærede Medlem gjorde gældende, at naar vi nu forhøjede Lønningerne for alle disse Funktionærer, burde vi tænke paa, at en hel Del Mennesker skulde være med til at betale dertil, som vare daarligere stillede end de paagældende Funktionærer, og at de, der havde lavere Løn og lavere Indtægt i det hele taget, ligesom bleve trykkede længere ned derved, at disse bleve hævede op. Jeg siger, det ærede Medlem maa ingenlunde tro, at det er Betragtninger, der ere mig fremmede, eller Betragtninger, der i det hele ere Regeringen fremmede, eller — det er jeg overbevist om — som ere mit Parti fremmede. Det er Betragtninger, som vi have gjort gældende i tidligere Aar, og som ogsaa have været os klare i det Øjeblik, vi forelagde Lønningslovene. Men det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har selv været med — som mere eller mindre alle øvrige Medlemmer af dette Ting kan jeg sige —, og antagelig i langt højere Grad end andre, til at give Kravet om forbedrede Lønninger til Statens Funktionærer Kraft og Fart. Der har ikke overfor disse Krav lydt nogen Modstand fra nogen Side; naar dertil saa kommer, at vi ere komne ind i en ganske utvivlsom Dyrtdid, saaledes, at de eksisterende Lønninger ikke mere ere det værd, som de vare værd, da de bleve givne, synes der at være Momenter nok til at tage Lønningssagen op. Saa var det, vi kom til det Resultat, at naar vi skulde tage den op, saa skulde vi tage den op paa en saadan Maade, at der for det første var Plan og Konsekvens i det hele, og for det andet blev givet saadanne Lønninger, at der virkelig kunde skabes Ro i et nogenlunde stort Antal Aar.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds er jo et af de Medlemmer, som altid have hævdet den Anskuelse, at Statsbanerne ikke burde forrente sig; det er